

Ο ΚΑΘΕΡΕΠΤΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΑΠΡΙΛΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ 1981

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄

ΑΡΙΘΜΟΣ 8

«ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ»

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
 ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ
 ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

Συντάσσεται από Έπιτροπή

Υπεύθυνος:

Τό Διοικητικό Συμβούλιο του
 Συλλόγου.

Γραφεία περιοδικού:

Γεωργίου Β' 13 Ίωάννινα

Τηλεφ. (0651) 28020

Διεύθυνση για την εξυπηρέτηση του
 περιοδικού «Καθρέπτης» - Άλληλε-
 γραφία

Γιαννούλα Κ. Νότη

Σπ. Μπαλατατζή 25

Τηλ. (0651) - 24.183

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Έσωτερικού Δρχ. : 300

Έξωτερικού Δολ. : 20

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ —

— ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ:

α) ΙΩΑΝΝΙΝΑ:

δ Ταμίας του Συλλόγου

Δήμος Κ. Τζουβάρας

Πάρδος Εδριπίδου 11

Τηλ. (0651) 28.439

β) ΑΘΗΝΑ:

Κώστας Χρ. Γιωτάκης

Έλληγ 28 - Αιγάλεω

Τηλ. (01) 5985462

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βασίλης Δ. Παπαδημητρίου

Κώστας Δ. Αναστασίου

Γιαννούλα Κ. Νότη

Κώστας Ε. Σιώτος

Άντωνης Δ. Αντωνίου

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΘΛΟΣ

Τὸ μεγάλο ὄνειρο τῆς γενιᾶς τοῦ 30 ἦταν ἡ σύνδεση τοῦ χωριοῦ μας μὲ τὸν αὐτοκινητόδρομο ποὺ ἔφτανε στὴ Φανερωμένη.

Συζητήσεις καὶ κόντρα συζητήσεις στὸ χωριό. Ἄλλὰ τὸ τότε ὄραμα μὲ κείνες τίς προοπτικὲς καὶ τὰ τεχνικὰ μέσα ἄγγιζε τὴ σφαῖρα τῆς οὐτοπίας.

Μὲ τὴν κοσμογονία τοῦ 40 - 50 αὐτὲς οἱ συζητήσεις γιὰ εἰρηνικὰ ἔργα πῆγαν στὴν ἄκρη.

Μετὰ τὸ 50 σὰν τὰ πράγματα μπῆκαν ξανά στὸ ρυθμὸ τους ἤρθε καὶ πάλι στὸ προσκήνιο τὸ πολυσυζητημένο θέμα τοῦ δρόμου.

Ἡ νέα γενιά δὲν ξέχασε τὸν μεγάλο καίμὸ τῶν πατεράδων της.

Στὰ 1956 ἔγινε ὁ Σύλλογος μὲ βασικὸ στόχο τὸ δρόμο. Ὁργανωθήκαμε, τρέξαμε στοὺς τότε ἰσχυροὺς καὶ μᾶς ἔδωσαν τὰ πρῶτα χρήματα.

Ἡ ἀρχὴ ἔγινε. Καὶ ἔγινε μὲ τὸν ἀείμνειστο συμπατριώτη μας Μῆτσο Πραμαντιώτη. Ἄλλὰ ὕστερα ἀπὸ λίγο δόθηκε ἡ πιὸ εὐκολὴ καὶ γρήγορη λύση. Ἡ σύνδεση ἔγινε ἀπὸ τὴν Πλάκα. Αὐτὴ ἡ λύση δὲν ἐξυπηρετεῖ τὸ χωριό μας. Ἡ σύνδεση μὲ τὴν Πολιτοῖά εἶναι ἡ μισὴ ἀπόσταση.

Ὁ Σύλλογός μας μὲ ἀπέραντη θέληση καὶ μεγάλο ἐνθουσιασμό ἐσκίησε νὰ πραγματοποιήσει τὴν πρώτη λύση.

Ἄρχισε τὸ δρόμο ἀπὸ τὸ χωριό. Μὲ λίγα χρήματα ποὺ ἔδωσαν οἱ χωριανοὶ μας καὶ μὲ τὴν βοήθεια τῶν συμπατριωτῶν μας Χ. Ἀλεξίου, Χαρ. Τόλη καὶ τοῦ πολιτευτῆ Λευτέρη Καλογιάννη ὁ δρόμος ἔφτασε στὴν Πολιτοῖά.

Οἱ εἰδικοί καὶ τεχνικοί τῆς Νομαρχίας ἔμειναν κατάπληκτοι μ' αὐτὸ ποὺ ἔκανε ὁ Σύλλογός μας. Τὸ ἔργο ποὺ ἔγινε εἶναι τῆς κλάσεως τῶν 15 καὶ πλέον ἑκατομμυρίων. Εἶναι συνεχῶς μέγας ἄθλος. Τώρα δὲν ἀπομένει παρὰ ἡ διάνοιξη ἀπὸ Φορτόσι μέχρι Πολιτοῖά. Δηλαδή, 4 περίπου χιλιόμετρα. Καὶ αὐτὸ θὰ γίνει. Γιατί χρήματα δόθηκαν, αἱ συμπατριῶτες μας θὰ βοηθήσουν, ἀλλὰ πάνω ἀπ' ὅλα ὑπάρχει ἡ μεγάλη θέληση καὶ ἡ ἀγάπη γιὰ τὸ χωριό μας.

Τὸ μεγάλο ὄνειρο τῶσων γενιῶν πολὺ γρήγορα θὰ γίνει πραγματικότητα. —

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Τή δεύτερη μέρα του Πάσχα ή νεολαία του χωριού μας **οργάνωσε** εκδήλωση στο σχολείο, για τα θύματα πολέμου, που θρήνησε το χωριό μας από το 1940 έως το 1950.

Ήταν μια ωραία εκδήλωση στη σύλληψη και στην εκτέλεση που δείχνει την όρεξη των νέων να προσφέρουν.

Περιλάβαινε έκθεση φωτογραφιών από τη ζωή των θυμάτων, βιογραφικά τους σημειώματα, τραγούδια, ποιήματα και σχετική όμιλία. Ήταν πραγματικά ένας μικρός φόρος τιμής για τα παλικάρια του χωριού μας, που χάθηκαν - και ήταν όχι λίγα - άλλοι κυνηγώντας ιδανικά, άλλοι για το ψωμί της φιλίας τους, άλλοι υπακούοντας στην προσταγή της Πατρίδας.

Καιρός ήταν να θυμηθούμε αυτούς τους νεκρούς έστω και σαν υποχρέωση προς τους συνανθρώπους μας, που κρύβονται για πάντα στη γη.

Ίδιαίτερη έντύπωση έκαμε το μήνυμα που έστειλε ο Χρήστος Σπύρος για τους συντρόφους, που μαζί ξεκίνησαν γεμάτοι ιδανικά να πολεμήσουν τον κατακτητή και να φέρουν τη λευτεριά στην πατρίδα.

Αναμνήσεις και περιστατικά της περιόδου εκείνης μας **ανάφεραν** ο Βαγγέλης Παπαϊωάννου, ο Άλξης Αναστασίου, ο Γιώργος Πάνος και ο Νίκος Νουτσόπουλος.

Γενικά η εκδήλωση ήταν όμορφη και γέμισε την καρδιά μας συγκίνηση.

Κρίμα που πολλοί συνομήλικοι, συνεργάτες ίσως και φίλοι με τα θύματα δεν παραβρέθηκαν στην εκδήλωση αυτή και έχασαν την **εύκαιρία** να νοιώσουν ότι η ζωή αυτών που χάνονται για ένα σκοπό **δεν** πηγαίνει χαμένη και να δείξουν, ότι οι τυχεροί, που **επέζησαν ύστερα** από μια θύελλα, όπως ήταν αυτή του 1940 έως 1950 για την **πατρίδα** μας, έχουν τουλάχιστον υποχρέωση, σαν άνθρωποι, να **θυμούνται κάπου** αυτούς που χάθηκαν.

Κρίμα γιατί, με πίκρα θα το ομολογήσουμε, **προτίμησαν μια παρτίδα «δηλωτής»** στο καφενείο και **άφησαν** την **εύκαιρία να νοιώσουν** τη συγκίνηση που πρόσφερε αυτή η εκδήλωση.

Θα **μπερούσαν** οι περισσότεροι να μας **πουν αρκετά για** τους ανθρώπους αυτούς. **Η θυσία αυτών των ανθρώπων δεν αξίζει** τάχα ούτε το σταμάτημα της «δηλωτής» για μια ώρα:

B. Π.

Ὁ Πλάτανος τοῦ Ζαχαρή

Στ' ἀνατολικά τῆς πλατείας, ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπ' τὰ σκαλιά τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς βρύσης τοῦ χωριοῦ, εἶναι ἓνας ὠραῖος καὶ θαλερός πλάτανος.

Σ' ὅλους εἶναι γνωστός ὡς πλάτανος τοῦ Ζαχαρή. Καὶ ὀνομάζεται ἔτσι γιατί πῆρε τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τὸν φύτεψε.

Ὁ Ζαχαρῆς, ποὺ οἱ χωριανοὶ μας τὸν λέγανε Ζάχος, ἦταν ἓνας «τύπος».

Κάθε τόπος καὶ κάθε ἐποχὴ ἔχει τοὺς δικούς του γραφικούς τύπους. Καὶ ὅταν λέμε τύπους ἐννοοῦμε ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν χαρακτηριστὰ ἔξω ἀπὸ τὰ κειθερωμένα. Παρουσιάζουν μιὰ ἰδιοτυπία. Ἔχουν δική τους φιλοσοφία γύρω ἀπὸ τὴ ζωὴ. Συμπεριφέρονται ὅπως αὐτοὶ θέλουν χωρὶς νὰ νοιάζονται τί θὰ ποῦν οἱ ἄλλοι.

Κάνουν αὐτὸ ποὺ νομίζουν αὐτοὶ σωστὸ καὶ ὄχι αὐτὸ ποὺ νομίζουν οἱ ἄλλοι. Ἕνας τέτοιος τύπος ἦταν καὶ ὁ Ζάχος. Ἦταν «χίπυς» τοῦ καιροῦ του. Εἶχε μιὰ ἰδιορρυθμία στὴ συμπεριφορά του, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔσπαγε πλάκα μὲ δ' αὐτούς.

Θυμᾶμαι ὡς τώρα τὸ σαρκαστικὸ του γέλιο... Καὶ διερωτῶμαι σήμερα ποῖός εἶχε δίκαιο. Ἡ καλύτερα ποῖός ἔβλεπε σωστότερα τὰ πράγματα.

Εἶχε μιὰ θαυμαστὴ ἀπλοϊκότητα καὶ καλοσύνη. Δέν ἔκανε κακὸ σὲ κανένα. Μ' ὅλους ἦταν φίλος καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὅλοι τὸν βλέπανε μὲ συμπάθεια. Ἦταν λίγο φιλάσθενος γιατί οἱ σκληρὲς ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς τοῦ ὑπέσκαψαν τὴν υἰεΐα του καὶ χάθηκε σχετικὰ γὰρ νέος.

Αὐτὸς ὁ παράξενος Ζάχος φύτεψε τὸ θαλερὸ πλατάνι ποὺ μὲ τὸ πλατὺ του φύλλωμα σκορπίζει τὴ δροσιὰ στὴ πλατεία τοῦ χωριοῦ μας.

Κατέβηκε μιὰ μέρα καὶ κάτω μακριὰ σὲ μιὰ ρεματιά, βρῆκε ἓνα μικρὸ πλατάνι, τὸ ξερίζωσε καὶ τὸ φύτεψε ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται σήμερα ὁ θεριεμένος πλάτανος.

Οἱ χωριανοὶ μας θέλεις στὸ μισοσοβαρὸ, θέλεις μὲ τὸ χωρατὸ τὸν βάπτισαν ὁ πλάτανος τοῦ Ζαχαρή. Καὶ ἔτσι τώρα τὸν ξέρουμε.

Ὁ πλάτανος μεγάλωσε, θέριασε ἄπλωσε τὰ κλωνάρια του καὶ τὸ καλοκαίρι μέσα ἀπὸ τὸ θρόισμα τῶν φύλλων του καὶ τῆς δροσιᾶς ποὺ σκορπίζει δίνει ἓνα μάθημα, εὐποποιᾶς.

Σήμερα ἔχει δημιουργηθεῖ ὀλόκληρη ἐπιστήμη, ἡ οἰκολογία, γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος. Γίνεται ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο καὶ τὴν

τηλεόραση καμπάνια νά σεβόμαστε τὸ πράσινο καὶ νά προστατεύουμε τὰ δέντρα.

Οἱ σημερινοὶ σοφοὶ βλέπετε πὼς σεβάστηκαν τὴν Ἀθήνα, γιὰ παράδειγμα δηλαδή. Ὁ δικός μας Ζάχος, τότε ποῦ δὲν ὑπῆρχε οἰκολογία, οὔτε ραδιόφωνο, οὔτε τηλεόραση, χωρὶς νὰ τοῦ πεῖ κανεὶς τίποτο, φύτεψε τὸ μικρὸ πλατάνι, τὸ περίφραξε μὲ στοργή, τὸ πότισε, τὸ στέριωσε καὶ τὸ παρέδωσε στὶς μελλούμενες γενιές.

Ὅταν κάνεις κάτι ποῦ ὀφελοῦνται οἱ πολλοί, ἀφήνεις μνήμη, ὑστεροφημία. Καὶ ὁ καλὸς μας Ζάχος δίκαια κέρδισε τὴν ὑστεροφημία.

Τώρα κάντε σύγκριση τῶν τότε καὶ τῶν τωρινῶν «γνωστικῶν» καὶ τοῦ ἀπλοϊκοῦ Ζάχου καὶ βγάλτε σεῖς τὰ συμπεράσματά σας.

Κ. Ἀναστασίου

Σκλουπιώτικος ἀναστεναγμός...!

Ἦταν φορτωμένη τ' ἀπκέφαλα μὲ χορτάρια ἀπ' τὸ Ξηροπήγαδο. Τὸ πρόσωπό της ἀναποκοκκινισμένο ἔλαμπε ἀπὸ ὑγεία καὶ ὁμορφιά. Πῆρε μιὰ ἀνάσα στὸ Σταυρὸ καὶ ξεκίνησε γιὰ τὸ χωριό. Ἐκεῖ τὴ βρήκε, τάχα συμπτωματικά, ὁ πονηρὸς καὶ τῆς τὰ ἔρριξε:

Ἐ κ ε ἰ ν ο ς. Νὰ σὲ χασομερίσω ψίχα!

Ἐ κ ε ἰ ν η. "Αἰ γκρεμίς' μᾶς γλιέπ(ου)ν!..

Πὼς ἀλλάζουν οἱ καιροί, χωριανοί!...

Ἀλαταριάς

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ.

Τὸ χωριό μας φέτος γιορτάζει τὰ ἑκατό του χρόνια ἀπ' τὴν ἀπελευθέρωση. Τὴν 24ην Ἰουνίου 1881 ἀπελευθερώνονται 26 τζουμερκοχώρια μεταξύ αὐτῶν καὶ τὸ Σκλοῦπο. Ἀπὸ τότε ἐλεύθεροι, πλέον οἱ πρόγονοί μας ἀρχίζουν τὸ δημιουργικὸ τους ἔργο. Φτιάχνουν τ' ἀμπέλια τους, χτίζουν τὰ σπίτια τους καὶ θέτουν τίς βάσεις πάνω στὶς ὁποῖες θὰ χτιστεῖ τὸ σημερινό χωριό.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

«Τὸ καγκέλι»

Τὸ καγκέλι εἶναι ἓνα πολὺ παλιὸ τραγούδι ποὺ χορεύεται τὴ δευτέρῃ μέρῃ τοῦ πανηγυριοῦ στὴ χωραφιά ἀπ' ὅλους τοὺς χωριανούς.

Μπροστὰ χορεύει ἓνας ἀπὸ τοὺς γεροντότερους τοῦ χωριοῦ καὶ μετὰ οἱ νεώτεροι. Ἀκολουθοῦν οἱ γυναῖκες καὶ στὸ τέλος τὰ κορίτσια.

Κάθε στροφή τὴν τραγουδοῦν πρῶτα οἱ μπροστινοὶ καὶ τὴν ἐπαναλαμβάνουν οἱ ὑπόλοιποι μὲ τίς γυναῖκες.

Στὸ χωριὸ ὁ χορὸς αὐτὸς εἶναι γνωστὸς μὲ τὸ ὄνομα «κύκλες» γιατί ὅταν τὸ τραγούδι λέει: «κάμε κύκλες τὸ χορό», ὁ χορὸς γίνεται ὄλο ἡμικύκλια καὶ ἔρχονται ἄλλοι πλάτη μὲ πλάτη καὶ ἄλλοι φάτσα μὲ φάτσα.

Στὸ τέλος τοῦ τραγουδιοῦ ὁ χορὸς ξεδιπλώνεται καὶ γίνεται ὅπως ἦταν στὴν ἀρχή.

Τὸ καγκέλι τραγουδιέται καὶ χορεύεται καὶ σ' ἄλλα χωριά ἴσως μὲ διάφορες παραλλαγές. Στὸ δικό μας τὰ τρία τελευταῖα δίστιχα προστέθηκαν τώρα τελευταῖα. Τὰ παραθέτουμε ὅπως μᾶς τῶδωσε ὁ χωριανὸς μας Κώστας Θ. Νίκος. Τὸ πρῶτο τετράστιχο εἶναι γραμμένο ὅπως ἀκριβῶς τραγουδιέται. Τὰ ὑπόλοιπα τραγουδιοῦνται κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο μὲ ἐπανάληψη τοῦ τελευταίου στίχου, τοῦ προηγούμενου τετραστιχίου.

Ἐπάρχει μιὰ ἐκδοχὴ ὅτι τὸ τραγούδι αὐτὸ χορεύονταν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο γιατί ἔδινε τὴν εὐκαιρία, στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, νὰ πλησιάζουν οἱ χορευτὲς ὁ ἓνας τὸν ἄλλο καὶ νὰ συνονοῦνται οἱ ἀγωνιστὲς γιὰ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν Τούρκων.

Τέτοιαν ὦω, Τέτοιαν ὦω,
τέτοιαν ὦρα ἦταν ἐψές.
Τέτοιαν ὦρα ἦταν ἐψές,
τέτοια καὶ παραπροψές.

Τέτοια καὶ παραπροφές,
 στὸ χορὸ πού χόρευαν.
 Στὸ χορὸ πού χόρευαν,
 ὄλο ἀγόρια καὶ παιδιὰ
 "Ὅλο ἀγόρια καὶ παιδιὰ,
 καὶ κορίτσια ἀνύπανδρα.
 καὶ κορίτσια ἀνύπανδρα
 καὶ στή μέση στὸ χορὸ.
 Καὶ στή μέση στὸ χορὸ,
 κάθετα: χρυσὸς ἀετός.
 Κάθετα: χρυσὸς ἀετός,
 καὶ τσιμπάει: τὰ νύχια του.
 Καὶ τσιμπάει: τὰ νύχια του,
 τὰ χρυσὰ φτερούδια του.
 Τὰ χρυσὰ φτερούδια του,
 τὸ Θεὸ παρακαλεῖ.
 Τὸ Θεὸ παρακαλεῖ,
 Θεὸ μου δὸς μου δύναμη.
 Θεὸ μου δὸς μου δύναμη,
 γὰ χυθῶ ν' ἀδράξω μιά.
 Νὰ χυθῶ ν' ἀδράξω μιά.
 κι' ἂν δὲν τὴν ἐδιάλεγα.
 Κι' ἂν δὲν τὴν ἐδιάλεγα.
 νᾶπεφταν τὰ νύχια μου.
 Νᾶπεφταν τὰ νύχια μου,
 τὰ χρυσὰ φτερούδια μου.
 Τὰ χρυσὰ φτερούδια μου,
 Μπαῖραχτάρη τοῦ χοροῦ.
 Μπαῖραχτάρη τοῦ χοροῦ,
 σύ πού σέρνεις τὸ χορὸ.
 Σύ πού σέρνεις τὸ χορὸ,
 σὰν κλωνί βασιλικό.
 Σὰν κλωνί βασιλικό,
 σὰν κλωνάρι ἀμάραντο.
 Σὰν κλωνάρι ἀμάραντο,
 γὰ τῶχα στὸν κῆπο μου.
 Νὰ τῶχα στὸν κῆπο μου,
 γὰ τὸ συχνοπότιζα.
 Νὰ τὸ συχνοπότιζα,
 Τετραδο παρᾶσκευο.

Τετραδο Παρᾶσκευο.
 καὶ Σαββατοκύριακα.
 Καὶ Σαββατοκύριακα,
 μπαῖραχτάρη τοῦ χοροῦ.
 Μπαῖραχτάρη τοῦ χοροῦ,
 σύ πού σέρνεις τὸ χορὸ.
 Σύ πού σέρνεις τὸ χορὸ,
 κάμε κύκλες τὸ χορὸ.
 Κάμε κύκλες τὸ χορὸ,
 κάμε διπλοκάγκελα.
 Κάμε διπλοκάγκελα,
 τρίτο καγκελίσματα.
 Τρίτο καγκελίσματα,
 τέτρα καγκελίσματα.
 Τέτρα καγκελίσματα,
 καὶ κλωθογυρίσματα.
 Καὶ κλωθογυρίσματα,
 μέσ τὸν πέρα μαχαλά.
 Μέσ τὸν πέρα μαχαλά,
 πέθανε μιά καλογριά.
 καὶ τὴν πᾶν στήν ἐκκλησιά.
 Καὶ τὴν πᾶν στήν ἐκκλησιά.
 με λαμπάδες με κεριά.
 Με λαμπάδες με κεριά,
 με λαμπρὰ κόνισματα.
 Με λαμπρὰ κόνισματα,
 μ' ἀσημένια θυμιατά.
 Μ' ἀσημένια θυμιατά,
 κι' ὁ Δεσπότης πάει μπροστά.
 Κι' ὁ Δεσπότης πάει μπροστά,
 καὶ τρεῖς διάκoi ἀπὸ κοντά.
 Καὶ τρεῖς διάκoi ἀπὸ κοντά,
 ψάλλοντας διαβάζοντας.
 Ψάλλοντας διαβάζοντας,
 καὶ μοιρολογίζοντας.
 Καὶ μοιρολογίζοντας,
 μπαῖραχτάρη τοῦ χοροῦ.
 μπαῖραχτάρη τοῦ χοροῦ,
 σύ πού σέρνεις τὸ χορὸ.
 Σύ πού σέρνεις τὸ χορὸ,

τράβα σιάσε τὸ χορὸ.
 Τράβα σιάσε τὸ χορὸ,
 εἶμαι ξένος καὶ θὰ ἰδῶ.
 Εἶμαι ξένος καὶ θὰ ἰδῶ,
 καὶ θὰ πάω νὰ μολογῶ.
 Καὶ θὰ πάω νὰ μολογῶ,
 στὰ χωριὰ πού θὰ διαβῶ.
 Στὰ χωριὰ πού θὰ διαβῶ,
 καὶ θὰ μὲ ρωτήσουνε.
 Καὶ θὰ μὲ ρωτήσουνε,
 τί χορὸς ἐγένονταν.
 Τὶ χορὸς ἐγένονταν,
 διπλο κάγκελος χορὸς.
 Διπλο κάγκελος χορὸς,
 τρίτο καγκελίσματα.
 Τέτρα καγκελίσματα,
 καὶ κλωθογυρίσματα.
 Καὶ κλωθογυρίσματα,
 μὰ τὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο.
 Μὰ τὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο,
 τὸ χορὸ δὲν τὸν ἀφήνω.
 Τὸ χορὸ δὲν τὸν ἀφήνω,

μὰ τὸν Ἅγιο Ἄη Νικόλα.
 Μὰ τὸν Ἅγιο Ἄη Νικόλα,
 τί χορὸς θὰ γίνε: τώρα.
 Τὶ χορὸς θὰ γίνε: τώρα,
 μὰ τὸν Ἅγιο Ἄη Θανάση.
 Κι ὁ χορὸς δὲν θὰ χαλάσει,
 μὰ τὸν Ἅγιο Ἄη Γιάννη.
 Μὰ τὸν Ἅγιο Ἄη Γιάννη,
 κι ὁ χορὸς πάε: γαϊτάνι.
 Κι ὁ χορὸς πάε: γαϊτάνι,
 μὰ τὸν Ἅγιο Ἄη Σένη.
 Μὰ τὸν Ἅγιο Ἄη Σένη,
 ἀπ' τὸ χωριὸ νὰ φύγν σὶ ξένοι.
 ἀπ' τὸ χωριὸ νὰ φύγν σὶ ξένοι
 καὶ τοῦ χρόνου ἕρε παιδιὰ.
 Καὶ τοῦ χρόνου ἕρε παιδιὰ.
 ὄλοι νᾶμαστε καλά.
 Ὅλοι νᾶμαστε καλά,
 γιὰ νὰ ῥηθῶμε πάλι: ἐδῶ.
 γιὰ νὰ ῥηθῶμε πάλι: ἐδῶ,
 γιὰ νὰ στῆσουμε χορὸ.
 Κώστα Θεοδ. Νίκου

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η

Πληροφοροῦμε τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Ἀμπελοχωριτῶν ὅτι τὸ
 νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο, πού ἐκλέχτηκε ἀπὸ τίς ἐκλογές στὶς 27
 Ἰουνίου 1981, συγκροτήθηκε σὲ σῶμα ὡς ἑξῆς:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΥ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΚΩΝ)ΝΟΣ ΝΟΤΗΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΤΣΙΟΥΡΑΣ
ΤΑΜΙΑΣ: ΔΗΜΟΣ ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ
ΜΕΛΗ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἀναλαμβάνοντας τὰ καθήκοντά του τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβού-
 λιο, ἀπευθύνει ἐγκάρδιο χαιρετισμὸ σὲ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ
 ὑπόσχεται ὀλοκληρωτικὴ ἀφοσίωση στὶς ἐντολές τῆς Γενικῆς Συνέ-
 λευσης. Παράλληλα ὅμως, ζητάμε τὴ βοήθειά σας καὶ τὴ συνεργασία
 σας πάνω σὲ θέματα τοῦ Συλλόγου μας καὶ σὰς καλοῦμε νὰ μᾶς ἐνη-
 μερώνετε γιὰ τὴ σωτὴ ἀντιμετώπισή αὐτῶν.

ΣΚΛΟΥΠΙΩΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΛΟΥΠΙΩΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ἄγτρια καὶ κορίτσια ἢ φτώχεια τᾶχει κάνει
νὰ ζοῦνε μονάχα ἀπ' τὴν πανώρια ἐξοχή
μ' ἓνα ζευγάρι παπούτσια καὶ μ' ἓνα φουστάνι
γιὰ ὅλα τους τὰ χρόνια γιὰ κάθε ἐποχή.

Ἡ γενιά μας τότε χωρὶς κόπο
στὶς πλάτες της σήκωνε σ' ἓνα τροβὰ
μὴ πλάκα δεμένη μ' ἓνα κοντήλι
κρεμμύδια, μπομποτά, τυρί καὶ αὐγά.

Οἱ δάσκαλοι δούλευαν ὅλες τίς ὥρες
ἀπ' τὸ χάραμα ὡς τὴν νύχτα ἀργὰ
ἀψηφοῦσαν χειμῶνες κρύα καὶ μπόρες
ἐξέταζαν, διάβαζαν καὶ λέγαν σιγά:

— Παιδιά τὸ διάβασμα τὸ νοῦ ὀξύνει
προάγει τὴν κρίση ὀρθολογικά
φωτίζει τὸ πνεῦμα καὶ ἐφόδια δίνει
γιὰ μὴ κοινωνία μὲ ἰδανικά.

Μὲ μὴ φυλλάδα καὶ ἓνα τετράδι
κοντὰ στὸ τζάκι συνεχῶς
ὅλοι διαβάζανε ὡς ἀργὰ τὸ θράδου
στοῦ φτωχοῦ λυχναριοῦ τὸ τρεμάμενο φῶς.

Στὰ μαθηματικά ἐκεῖνοι οἱ δασκάλοι
Ζητούσανε ἰδιαίτερη προσοχή
καὶ ἄμιλλα θέλαν ἐπίσης μεγάλη
στὸ διάβασμα, στὴν ἐκθεση καὶ στὴ γραφή.

Πρόθυμα ἀπαντοῦσαν σὲ κάθε ἀπορία
καὶ τῶχαν σκοπὸ τους οἱ μαθητὲς
μεσ' στὴν Ζωὴ τους στὴν ὅλη πορεία
νὰ βγαίνανε πάντοτε νικητὲς.

Καί ὅλοι τους εὐτυχήσαν νά δοῦν μαθητῆς
σέ θέσεις μεγάλες καί τρανές
μηχανικῶν, γιατρῶν, στρατιωτικῶν
ὑπαλλήλων τοῦ κράτους καί Δ) ντῶν.

Σέ σένα ἀείμνηστε Χρῆστο Φλούδα
Κώστα Παπαχρήστο, Τσερλίγκα Παντελή
καί σένα ἀγαπητῆ μας Μήτσιο Τόλη
εὐγνωμοσύνη μεγάλη ἀνήκει καί τιμή. —

Δημήτριος Σωτ. Τζουβάρας
(Μούσης)

Ἀγαπητοί συγχωριανοί,

Μετά τή δημοσίευση τοῦ πρώτου μέρους τῆς ἔρευνας «Τό Σκλοῦ-
πο καί οἱ Σκλουπιῶτες», πού γράφει ὁ συνταξιούχος δάσκαλος Δ, Τό-
λης, ἔγιναν πολλές συζητήσεις γύρω στό θέμα αὐτό. Εἰπώθηκαν πολλά
γιά τὸ πόσο πλησιάζει ἢ ὄχι στήν πραγματικότητα ἡ ἔρευνα αὐτή.
Πολλοί χωριανοί μας καί μή, εἶπαν διάφορες ἐκδοχές εἴτε γιά τήν ὀ-
νομασία τοῦ χωριοῦ μας εἴτε γιά τήν καταγωγή μας.

Πιστεύουμε ὅτι οἱ γνώμες, πού ἀκούστηκαν, δέν θά μείνουν στό
στάδιο τῆς συζήτησης τοῦ καφενεῖου.

Θά χαροῦμε νά υπάρξει διάλογος μέσα ἀπό τὸ περιοδικό καί νά
στείλει γραφτά, ὅποιος ἔχει, στοιχεῖα περισσότερο ἢ διαφορετικά ἀπ'
ὅσα γράφονται. Ἄλλωστε αὐτός εἶναι κατά κάποιο τρόπο ὁ σκοπός
τῆς ἔρευνας. Θέλει νά δημιουργηθεῖ ἓνας διάλογος, νά ἀκουστοῦν πολ-
λές γνώμες, ὥστε νά κατασταλάξουμε, ὅσο τὸ δυνατό στή σωστότερη,
ἐκδοχή γιατί ὅλοι ξέρομε ὅτι δέν υπάρχουν γραφτά στοιχεῖα εἰδικά
γιά τὸ θέμα αὐτό.

Περιμένουμε λοιπὸν καί πιστεύουμε στήν ἀνταπόκρισή σας.

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Δ Ω Ρ Ε Ε Σ

Ὁ κ. Γιάννης Παπαϊωάννου δώρισε στό Σύλλογο μιὰ μεταλλικὴ
βτουλάπα γιά τίς ἀνάγκες τοῦ περιοδικοῦ.

Η φωτογραφία είναι τραγμένη τὸ καλοκαίρι τοῦ 1931 στὶς ἐξετάσεις.

1

2

Ἐκ τῆς Ἀριστερᾶς.

1η σειρά πάνω: Κώστας Κ. Τόλης (πέθανε σὲ ἡλικία 15 χρονῶν ἀπὸ πνευμονία), Βαγγέλης Γ. Σιώτος, Γιώργος Ι Ἀναστασίου (πέθανε τὸ 1981), Κώστας Χρ. Ξεκάρφωτος (πέθανε 16 χρονῶν ἀπὸ κλώτσημα τοῦ μουλαριοῦ του), ὁ δάσκαλος Δημ. Τόλης, Ἰωάννης Δημ. Πραμαντιώτης, ἡ Νίτσα Καρατζένη κουινιάδα τοῦ Δημ. Τόλη ποῦ βρισκόταν στὸ χωριό, Ἀλέξης Χρ. Ἀναστασίου, Ἰωάννης Νικ. Ξεκάρφωτος, Χρῆστος Λεων. Μητροκώστας, Σωτήριος Χρ. Ἐξαρχος.

2η σειρά: Στέλιος Ἄθαν. Πατσούρας, Δημήτριος Χρ. Ἀναστασίου, Δήμος Χρ. Σιώτος, Στέλιος Νικ. Ἀντωνίου, Κώστας Στ. Ξεκάρφωτος, Κώστας Νικ. Μητροκώστα» (σκοτώθηκε στὸν ἐμφύλιο), Στέλιος Γεωρ. Ἀλεξίου (πέθανε τὸ 1980), Κώστας Δημ. Ἀναστασίου, Τάκης Ι. Παπαχρήστος, Δήμος Γεωργ. Παπαχρήστου (τουφεκίστηκε ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς στὰ Τρίκαλα σὲ ἡλικία 17 χρονῶν), Κώστας Δημ. Βλάχας, Χρῆστος Εὐαγγ. Ἀντωνίου (σκοτώθηκε στὸν ἐμφύλιο), Νίκος Ἀλεξ. Λάμπρου (φαίνεται λίγο τὸ κεφάλι του).

3η σειρά: Χρῆστος Ι. Ἀλεξίου, Γιώργος Λεων. Μητροκώστας (σκοτώθηκε στὸν ἐμφύλιο), Κώστας Δημ. Βασιλείου, Χρῆστος Γ. Σπύρου (μὲ τὸ καπέλο, φαίνεται λίγο τὸ κεφάλι του), Μιχάλης Δημ. Σιώτος, Χρῆστος Δημ. Πραμαντιώτης, Κώστας Γ. Ἀλεξίου (μὲ τὸ καπέλο), Γιώργος Δημ. Βλάχας (πνίγηκε στὴ λίμνη στὰ Γιάννινα σὲ ἡλικία 14 χρόνων μαθητῆς Γυμνασίου), Ἀλέξης Στελ. Ξεκάρφωτος (η).

4η σειρά: Ἀποστόλης Κ. Ἀθανασίου (μᾶλλον αὐτός), Λαμπρινή Κ. Ἀθανασίου, Αἰκατερίνη Στέλ. Τόλη συζ. Χρ. Πραμαντιώτη, Ἀμαλία Χρ. Ξεκάρφωτου, Αἰκατερίνη Κων. Νουτσόπουλου θυγ. Σοφίας Σπύρου, Βασίλω Νικ. Μητροκώστα, Μαρία Ἀποστ. Τριάντου, Χαρίκλεια Βασ. Νουτσόπουλου, Δημητρούλα Ἀλεξ. Λάμπρου, Ἀγλαΐα Ἀλεξ. Λάμπρου, Ἀναστασία Κώστα Βλάχα, Βασίλω πάνου Παπαδημητρίου (εἶναι παντρεμένη στὴν Ξάνθη), Μάνθα Μιχ. Νουτσόπουλου, Μαρία Στέλιου Τόλη (κρατᾷ τὴ μικρὴ τῆς ἀδελφῆ Χαρίκλεια) (η), Κωνσταντῶ Βασ. Παπαδημητρίου, Φώτω Κώστα Νουτσόπουλου.

5η σειρά: Γεωργίτσα Εὐαγγ. Ξεκάρφωτου, Λαμπρινή Χαρ. Δήμου (παντρεμένη στοὺς Χουλιαρᾶδες), Ἀγγελικὴ Κώστα Βλάχα, Ἀγγελικὴ Χρ. Ξεκάρφωτου (παντρεμένη στὰ Φράστανα), Αἰκατερίνη Χρ. Γιωτάκη (παντρεμένη στὰ Φράστανα) καὶ Δημητρούλα Δημ. Γιωτάκη.

Τὸ Σκλοῦπο καὶ οἱ Σκλουπιῶτες

Δ. Τόλης

συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο

Ὁ Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μας, ὅταν δούλευε στὴν Ἀθήνα, τοῦ εἶπε ὁ συχωριανός μας Γιώργος Νοῦτσος (τώρα Ἀντωνίου, ἀπόστρατος ἀξιωματικός τῆς Χωροφυλακῆς) τὸ παρακάτω περιστατικό.

Στὴ Λέσχη ἀξιωματικῶν ἄκουσε νὰ φωνάζουν κάποιο γέρο ἀξιωματικό Σουλιώτη κ. Νοῦτσο, ὅποτε μιὰ μέρα τὸν πλησίασε καὶ αὐτοσυστήθηκε. Ἐκεῖνος τὸν ρώτησε γιὰ τὴν καταγωγή του καὶ ὅταν ἄκουσε ἀπὸ τὸ «Σκλοῦπο» τῶν Τζουμέρκων, τὸν ξαναχαιρέτησε καὶ χτυπώντας τον χαϊδευτικά τὴν πλάτη, τοῦ λέει:

«Φίλτατε εἶμαστε ἀπὸ τὸ ἴδιο ταραφι, γιατί Ἐξέρω καλὰ πὼς ὀρισμένοι Νουτσαῖοι ὅταν ἔφυγαν ἀπὸ τὸ Σούλι κυνηγημένοι ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐγκαταστάθηκαν στὰ Τζουμέρκα».

Τώρα, γιατί δὲν διατηρήσαμε αὐτὰ τὰ προγονικά ὀνόματα ὅλοι, εἶναι ὅτι τὸ 1881 ποὺ ἀπελευθερωθήκαμε ἔγιναν ἐπίσημα μητρῶα καὶ οἱ περισσότεροι γιὰ νὰ ἀποφύγουμε τὴ συνωνυμία γραφτήκαμε μὲ ἐπώνυμο τὸ ὄνομα τοῦ πατέρα μας ἢ τοῦ παπποῦ μας, ὅπως συνήθιζαν τότε νὰ μᾶς φωνάζουν. "Ἐτσι ὁ Γιώργος τ' Μήτρου ἔγινε Γεώργιος Μήτρου, ὁ Κώστας τ' Τόλη ἔγινε Κώστας Τόλης, ὁ Βασίλης τ' Πάνου ἔγινε Βασίλειος Πάνος κ.οκ.

Ὁ Πέτρος Μπενέκος στὸ βιβλίο του «Ἄπαντα Χουλιαράδων» (σ. 44) ἀναφέρει μὲ λίγα λόγια πὼς τὸ Σκλοῦπο κατοικήθηκε ἀπὸ ἐγκατασταθέντες σ' αὐτὸ κτηνοτρόφους Χουλιαράδες, πρὸ τριῶν αἰῶνων καὶ τὴν ἀποψη αὐτὴ στηρίζει στὸ ὅτι, ἀπὸ τὰ παλιὰ χρόνια οἱ Σκλουπιῶτες γιὰ νὰ μὴ ἀποκόψουν τὸ δεσμὸ τῆς καταγωγῆς τους, παντρεύονταν γυναῖκες Χουλιανοῦσες καὶ ἔπαιρναν δασκάλους καὶ παπᾶδες ἀπὸ τοὺς Χουλιαράδες, μέχρις ὅτου τοὺς διέκοψαν τὸ δεσμὸ, τὰ νέα σύνορα τοῦ 1881, ὅποτε οἱ Τοῦρκοι ἀπαγόρευαν τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὴν γενέτειρά τους.

Δὲν ὑπάρχει ὅπως καὶ σεῖς βλέπετε καμιὰ λογικὴ καὶ σοβαρὴ ἀπόδειξη γιὰ νὰ στηρίζει τὴν ἀποψη αὐτὴ.

"Ἐπειτα . . ., εἶναι ἀποδεικτικά στοιχεῖα ἢ παντρεῖα Σκλουπιωτῶν μὲ Χουλιανοῦσες ἢ οἱ παπᾶδες καὶ δασκάλοι Χουλιαράδες, ποὺ ὑπηρετοῦν στὸ Σκλοῦπο;

Μήπως Χουλιαράδες δὲν παντρεύονταν Σκλουπιώτισσες κοπέλες; Ὁ καθένας ὅπως καὶ ὅπου ταίριαζε ἔκανε τὸ γάμο του. "Ἐτσι δὲν γίνεται καὶ σήμερα;

Κατόπιν τῶν ὄσων εἶπαμε παραπάνω βγαίνει πῶς ὁ πρῶτος οἰκισμὸς στὸ χωριὸ μας ἐγίνε ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀπὸ καταδικωμένους "Ἕλληνες Ξενομερίτες.

Ὁ Γιάνν' Μῆτρος Χρῆστος λέει ὁ Πρόεδρος θυμήθηκε στὰ χρόνια του, τὸ χωριὸ μὲ 16 μόνο σπίτια καὶ ἔπειτα ἀπὸ συλλογισμοὺς βγάζει τὸ συμπέρασμα πῶς τὸ χωριὸ κτίστηκε ἀπὸ 120 - 200 χρόνια.

Ἡ πιθανότητα λοιπὸν τῆς ἐγκατάστασης Ξενοχωριτῶν στὰ μέρη μας ἐπὶ Τουρκοκρατίας οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τὸν πρῶτον οἰκισμὸ, μπορεῖ νὰ ὑποστηριχθεῖ, γιατί τὸ μέρος ἄγονο καὶ ἀπομονωμένο ὅπως ἦταν γιὰ κανέναν δὲν παρουσίαζε ἐνδιαφέρον. Μόνο γιὰ καταφύγιο ἦταν κατάλληλο.

Ἦταν ἓνα μέρος δασωμένο, κατάλληλο γιὰ κτηνοτροφία, ἀνώμαλο μὲ ράχες καὶ ραχοῦλες, βαθιές νεροσυρμές καὶ ἀπόκρημες ρεματιές, κακοτράχαλο, δύσβατο, ἀπομονωμένο καὶ ξεκομμένο ἀπὸ τὸν κόσμο, περικλεισμένο ἀπ' ὄλα τὰ μέρη, ἐκτός ἀπὸ τὸν βοριά, μὲ λόφους καὶ λοφοσειρές βραχῶδεις. . . Ἦταν μιὰ φυσικὴ ἀπόρθητη γωνιά.

"Ἄν θελήσει κάποιος καὶ σήμερα ἀκόμα νὰ κρυφτεῖ ἐκεῖ, δὲν θὰ μπορέσουν νὰ τὸν ἀνακαλύψουν, ὄχι μόνο τ' ἀποσπάσματα μὲ τὰ γυμνασμένα σκυλιά, ἀλλὰ οὔτε σύνταγμα ὀλόκληρο.

"Ἴσως ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῶν Σχολείων κ. Δημ. Ι. Παπαδημητρίου καὶ ὁ παιδίατρος κ. Ἀπόστολος Τόλης, οἱ ὁποῖοι μαζὶ ἀσχολήθηκαν κάποτε μὲ τὴν ἱστορία τοῦ Σκλοῦπου, ἐκδώσουν βιβλίο, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς διαφωτίσουν καὶ πιθανὸν νὰ μᾶς λύσουν τίς ἀπορίες ποὺ ὄλοι σήμερα ἔχουμε.

Ὁ μπάμμα Γιάννης, πατέρας τοῦ πρώτου, γνωστικὸς καὶ ἔξυπνος ὅπως ἦταν, θὰ ἤξερε πολλὰ γιὰ τὸ χωριὸ μας.

Μετὰ τὸ 1928 τὸ χωριὸ πῆρε ἄλλο ὄνομα. Ἀπὸ Σκλοῦπο ἐγίνε Κεδριά, ἀπὸ τὰ πολὺ χαμηλὰ κέδρα ποὺ ἦταν ἐδῶ κ' ἐκεῖ στὸ χωριὸ, καὶ ἀργότερα, ἐντὸς τοῦ 1929 πάλι μετονομάστηκε εἰς Ἀμπελοχώρι γιὰ τ' ἀμπέλια του.

Καὶ τώρα μὲ τὸ δίκιο του ἔρχεται τὸ ἐρώτημα. Γιατί δὲν ἀσχολήθηκε κανένας Σκλουπιώτης ποτέ μὲ τὴν ἔρευνα γιὰ ν' ἀποδειχθεῖ ποιὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια;

Πολλοὶ εἶναι οἱ λόγοι. Πρῶτον διότι δὲν ὑπῆρχε κανένα γραπτὸ, οὔτε στὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας ὅπου συνήθιζαν νὰ γράφουν οἱ παλιοὶ ὀρισμένα γεγονότα οὔτε ἐπιγραφές ἐκτός ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία 1872 ποὺ ἦταν γραμμένη στὸ χαγιάτι ἢ ἡμερομηνία ποὺ κτίστηκε ἡ παλιὰ μας ἐκκλησία.

Αὐτὸς ὁ λόγος μᾶς ἔκανε ὄλους ἀδιάφορους καὶ ἄθελά μας ἀπὸ

άδυναμία, παραδινόμασαν στην αδράνεια, όπως παραδίνεται ο άοπλος στρατιώτης στον έχθρο.

Μεγάλο τὸ πρόβλημα τῆς ἐξοικονόμησης τῶν ἀπαραίτητων γιὰ τὴν ζωὴ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Ὁ καθένας εἶχε τὶς σκοτοῦρες του, τὶς ἐγνοίες του καὶ κοίταζε τὴν ἐρημιὰ του. Οὔτε τὸν καιρὸ, οὔτε τὴν ὄρεξη εἶχε ν' ἀσχοληθεῖ μὲ κάθε ἄλλη «μέριμνα». "Ὅλοι κτίστες στὸ ἐπάγγελμα (95%) ἐργάζοταν ὀκτῶ μῆνες τὸ χρόνο στὰ ξένα καὶ μόλις κατάρθωναν νὰ οἰκονομήσουν καλαμπόκι γιὰ τὸ μισὸ χρόνο ἢ καὶ λιγώτερο, ἐνῶ τὸ ἀγῶγι (μεταφορὰ) στοίχιζε περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀγορά.

Γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὴν τροφή τους πωλοῦσαν ὅτι πολύτιμο εἶχαν (ἀσημοζῶναρα, κουμποθλιές, σκουλαρίκια, δακτυλίδια), ἀκόμα καὶ οἰκογενειακὰ κειμήλια. Τὶς παραδοσιακὰς στολὰς τὶς ξύλωναν γιὰ νὰ ντύσουν τὰ παιδιὰ τους καὶ ἄσπρες φουστανέλες μὲ πολλὰ λαγκιόλια, τὶς ἔκοβαν γιὰ νὰ κάνουν ἐσώρουχα.

Ἄπὸ τὰ κτήματά τους τὰ ἔσοδα ἦταν μηδαμινὰ. Οὔτε οἱ κόποι δὲν ἔβγαιναν. Τὶ καρπὸ νὰ κάμουν τὰ ξερικὰ χωράφια; Μὲ τὸ «βρέξε Θεέ μου νὰ γίν' ἡ κολοκυθιά μου», γίνεται προκοπὴ; Τὸ νερὸ ἦταν λιγοστὸ. Οἱ κάτοικοι ὑδρεύονταν μόνο ἀπὸ μιὰ βρυσούλα στὴν «Γκάτεση» 15' (λεπτά) ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ ἀπὸ τὸ μοναδικὸ πηνάδι. Ποῦ ἦταν κάτω ἀπὸ τὴ μεγάλη λεύκα τοῦ Παπαδημήτρη. Ἡ κτηνοτροφία ἦταν κι' αὐτὴ ἀτροφικὴ. Λίγες γίδες ὁ καθένας γιὰ τὸ γάλα του, γιατί οἱ βοσκὰς ἦταν περιορισμένες καὶ ὁ τόπος λίγος. Γι' αὐτὸ οἱ πολλοὶ εἶχαν δευτέρα μικρὰ σπιτάκια σὲ τοποθεσίες ὅπου εἶχαν τὰ περισσότερα χωράφια καὶ βοσκότοπους, ὅπως στὴν «Πολιτσά» στὸ «Στενὸ» στοὺς «Στόκους» στὴν «Παπάλια» καὶ στὴν «Γκιούρω» ὅπου καὶ σήμερα ἀκόμα ἐξακολουθεῖ νὰ πηγαίνει ὁ Χρῆστος τοῦ Κώστα Γέροντα.

Τὸ μόνο ἔσοδο, μικρὸ κι' αὐτὸ ἀλλὰ σίγουρο, ἦταν τὸ κρασί, τὸ περιζήτητο Σκλουπιώτικὸ κοκκινέλι καὶ γλυκόπιστο τσίποιρο. Ποῦ ὅμως νὰ τὸ πουλήσουν; Νὰ τὸ πῆγαιναν στὴν πόλη; "Ὅ,τι θὰ ἔπαιρναν θὰ τὸ πλήρωναν στὸ ἀγῶνι. Γι' αὐτὸ τὸ περισσότερο τ' ὄπιναν οἱ ἴδιοι καὶ πολὺ λίγο πουλοῦσαν ἐπὶ τόπου μὲ μικρὴ τιμὴ. Τὴν κατάσταση αὐτὴ θυμοῦμαι κ' ἐνῶ καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Σκεφθεῖτε τώρα τὶ γινόνταν ἐπὶ Τουρκοκρατίας.

"Ἴσως αὐτὲς ἦταν οἱ αἰτίες ποῦ στοὺς ἀγῶνες τοῦ "Ἐθνους γιὰ τὴν ἀνάσταση τοῦ Γένους τὸ 1821 καὶ μετέπειτα, δὲν παρουσίασαν οἱ Σκλουπιῶτες ἱστορία καὶ δράση.

Ὁ Νικολὸ Τζουβάρας, γιὰ τὸν ὁποῖο γράφει, ὁ συγχωριανὸς μας ἠθοποιὸς κ. Κώστας Τζουβάρας, στὸ δημοσίευσμά του «Ἡ Λαζαρίνα» (Καθρέπτης φύλ. 3 σελ. 13) μᾶλλον κατασκοκλέφτης ἦταν παρὰ ἄρμα-

τωλός και κλέφτης, διότι δέν άκούσαμε πουθενά για την παλληκαριά ή τὰ κατορθώματά του στους άγώνες του "Εθνους του 1821.

"Όσο για τόν όπλαρχηγό Νικολό Τζοβάρα πού αναφέρεται στην ιστορία, στους άγώνες κατά τών Τούρκων στ' "Αγραφα δέν είναι έξακριβωμένο ότι ήταν ό Σκλουπιώτης, χωρίς και νά άποκλείεται.

Συνεχίζεται

Άπό μιá έπίσκεψη στό σχολείο του χωριού μας διαπιστώσαμε ότι υπάρχει Ξενώνας με τέσσερα κρεβάτια και με όλα τὰ άπαραίτητα νά έξυπηρετηθούν οι έπισκέπτες. Άπό συζητήσεις πού κάναμε μάθαμε ότι ό έξοπλισμός του Ξενώνα έγινε με χρήματα πού πρόσφεραν οι παρακάτω χωριανοί μας.

1. Νικόλαος Χ. Άντωνίου	10.000	13. Χρήστος Δ. Κόκκινος	500
2. Ίωάννης Δ. Πατσούρας	5.000	14. Δημήτριος Άγ. Άντωνίου	500
3. Νικόλαος Γ. Άλεξίου	3.000	15. Βασίλειος Άθ. Κίτσος	500
4. Χρήστος Γ. Άλεξίου	2.000	16. Κων)νος Θ. Νίκος	500
5. Χαρίλαος Δ. Τόλης	2.000	17. Νικόλαος Δ. Σιώτος	500
6. Άπόστολος Δ. Τόλης	1.000	18. Ίωάννης Άπ. Βλάχος	500
7. ΠαπαΚώστας Μπαλωμένος	1.000	19. Ίωάννης Γερ. Μπόχτης	300
8. Νικόλαος Ι. Βλάχος	500	20. Ίωάννης Άπ. Σιώτος	300
9. Δημήτριος Κ. Ξεάρχος	500	21. Δήμος Κ. Τζουδάρας	300
10. Χρήστος Ι. Σιώτος	500	22. Άντώνιος Χαρ. Μπαλωμένος	200
11. Νικόλαος Ι. Γέροντας	500	23. Βασίλειος Γ. Άλεξίου	1.000
12. Χρήστος Εύαγγ. Σιώτος	500		

ΣΤΟ ΦΙΛΟ ΜΑΣ ΧΡΗΣΤΟ

Πάνω στον άνθό της νιότης σου έφυγες και σύ άξέχαστε κι άγαπημένε φίλε, Χρήστο. Δίμηνο δέν πέρασε από τότε, πού χάσαμε τó Χριστόφορο κι ήρθε τώρα και ό δικός σου χαμός νά προσθέσει άβάσταχτο πόνο στην καρδιά μας. "Έφυγες και σύ παράκαιρα όμορφο παλικάρι. Κρατάμε για παρηγοριά τή γλυκιά σου μορφή και τó ζεστό σου χαμόγελο. Θά θυμόμαστε πάντα την εύγενική σου καρδιά και τὰ γλυκά σου λόγια.

Μέ άπέραντη θλίψη σου στέλνουμε στερνό χαιρετισμό.

Αίώνια ή μνήμη σου άγαπημένε φίλε.

"Ας είναι έλαφρό τó χώμα πού σέ σκέπασε.

Οί φίλοι σου.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΟΥ Δ.Σ.

Μεστή και γόνιμη ή θητεία του άπερχόμενου Συμβουλίου

Γενική ήταν ή έπιδοκιμασία τής πλειοψηφίας των μελών και ή αναγνώριση τής γόνιμης δραστηριότητας του Δ.Σ. παρά τίς δυσχέρειες και τίς αντίξοες συνθήκες, ιδιαίτερα στο πολιτιστικό έργο, που αντιμετώπισε τό τελευταίο τετράμηνο, τόσο τό Δ.Σ., όσο και όλα τά μέλη του Συλλόγου, από τό χαμό τριών νεωτάτων μελών του Συλλόγου.

Τήν 27 'Ιουνίου και στην αίθουσα του Έπαγγ. Βιοτ. Έπιμελητηρίου, έγινε ή Γενική Συνέλευση του Συλλόγου.

(96) άτομα - μέλη υπερέκλυψαν τήν άπαρτία τής Γενικής Συνελεύσης, που από ώρα 18.00' είχαν καταλάβει τίς θέσεις τής αίθουσας.

Πριν αρχίσουν οι εργασίες, όρίστηκε τό Προεδρείο τής Συνέλευσης που θά διευθύνει τίς συζητήσεις των μελών πάνω στα θέματα τής ήμερήσιας διάταξης που ήταν:

1. Διοικητικός Άπολογισμός άπερχόμενου Δ.Σ.
2. Συζήτηση - τυχόν προτάσεις των μελών για θέματα Συλλόγου.
3. Άρχαιρεσίες για τήν ανάδειξη μελών Δ.Σ. και Έξελεγκτικής Έπιτροπής.

Όμόφωνα έξελέγη τό Προεδρείο τής Γενικής Συνέλευσης, με Πρόεδρο τόν Δημ. Κ. Τζουβάρα, Γραμματέα τή Γιαννούλα Κ. Νότη και ψηφολέκτες Στυλ. Κ. Ξεκάρφωτο και Άπόστολο Ν. Κόκκινο.

Ό Πρόεδρος τής Γενικής Συνέλευσης, εύχαρίστησε τά μέλη για τήν έκλογή του Προεδρείου και άξίωσε όπως οι συζητήσεις γίνουν ήρεμες και πολιτισμένες «σαν Σκλουπιώτες» όπως χαρακτηριστικά τόνισε ό Πρόεδρος κ. Τζουβάρας.

Παράλληλα, ύποσχέθηκε ότι οι εργασίες τής Γ. Σ. θά διεξαχθούν όμαλά και με άψογο δημοκρατικό τρόπο.

Τελειώνοντας ό Πρόεδρος τής Γ. Σ. έδωσε τό λόγο στον Πρόεδρο του άπερχόμενου Δ.Σ. που ανέπτυξε με σαφήνεια και λίγα λόγια τά άξιόλογα έπιτεύγματα τής προσπάθειας του Δ. Σ., μέσα στη διετία, τά όποία αναφέρονται στην ακόλουθη λογοδοσία του.

Άγαπητοί χωριανοί, μέλη του Συλλόγου των Άπανταχού Άμπελοχωριτών:

Πέρασαν δύο (2) χρόνια, αφ' ότου αναλάβαμε με έντολή δική σας, τή διαχείριση όλων τών θεμάτων του Συλλόγου μας.

Και σήμερα, όπως είναι φυσικό, βρισκόμαστε ενώπιόν σας για να λογοδοτήσουμε σέ σας, πού είστε έντολεις μας. Γιατί, πέρα από τις καταστατικές υποχρεώσεις, πιστεύουμε ότι ή λογοδοσία, ό έλεγχος και ή κριτική, αποτελούν τό τ'ίπτυχο τής δημοκρατικής λειτουργίας. Μέ κάθε δυνατή συντομία, θα προβώ στην περιληπτική άριθμηση τών επιτευγμάτων δύο γόνιμων και καρποφόρων έτων. Κοιτολογής θα σας υπενθυμίσω τις δραστηριότητες του Συλλόγου, μέσα στη διετία, γιατί μέ τή συμμετοχή σας, τίς δημιουργήσατε.

Νά, λοιπόν, τ' αποτελέσματα τής δραστηριότητάς μας στα δύο χρόνια, πού πέρασαν και είμαστε πρόθυμοι να άκούσουμε κάθε καλόπιστη κριτική πάνω στα πεπραγμένα, πού θα άποβεί έποικοδομητική, για τό καλό του Συλλόγου μας.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ:

- α. — Διαπλάτυνση τής έξωτερικής θύρας του Νεκροταφείου, τοποθέτηση σιδηρόπορτας και έγκατάσταση βρύσης νερού μέσα στο χώρο του Νεκροταφείου.
- β. — Διάθεση τσιμέντων για τήν τσιμεντόστρωση του δρόμου πλατανάκι Πλατείας μέχρι τό σπίτι τής Δήμαινας.
- γ. — Άγορά προστατευτικής σχάρας διοχετεύσεως τών νερών του Δημοσίου δρόμου (έξω από τό σπίτι του Γρηγ. Πάνου).
- δ. — Άντικατάσταση τών μεγαφώνων του Κοινοτικού Τηλεφωνείου.
- ε. — Άγορά κλινοσκεπασμάτων και χρησιμοποίηση αυτών για τόν Ξεώνα (χρησιμοποιήθηκε πρός τουτό μιá αίθουσα του Δημ. Σχολείου).
- στ) — Τέλος, διάφορες μικροεργασίες όπως ή έπισκευή τής τηλεόρασης, ώρολογίου, άγορά θερμάστρας πετρελαίου στο τηλεφωνείο κλπ.

ΔΡΟΜΟΣ ΠΟΛΙΤΣΑΣ:

Κατ' αρχήν τελείωσε, σέ πρώτη φάση, ή άρχική διάνοιξη του δρόμου Χωριό - Πολιτσάς. Γίνονται ένέργειες για τή διάνοιξη του υπόλοιπου τμήματος Φορτώσι - Πολιτσά. Η μελέτη είναι ήδη έτοιμη τά χρήματα (500.000) είναι στη διάθεσή μας και άπομένει να άνατεθεί τό έργο, από τήν Κοινότητα, σέ ένα χωριανό έμπειροτέχνη, για τή διάθεση τών χρημάτων στην προμήθεια καυσίμων, έκρηκτικων κ.λ.π.

Όποιος έπιθυμεί και θέλει να βοηθήσει, να δηλώσει τώρα, προκειμένου να προταθεί από τόν Πρόεδρο τής Κοινότητας ή άνάθεση του έργου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΟΜΕΑ:

Μέσα στα πλαίσια τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Συλλόγου, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο κινήθηκε καὶ πρὸς τὸν τομέα τῆς συμπαράστασης καὶ ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς χωριανούς, πού εἶχαν ἄμεσο οικονομικὴ ἐνίσχυση. Ὅπωςδήποτε ἡ πράξη αὐτὴ τοῦ Δ.Σ. ἦταν συμβολικὴ καὶ ἀπέβλεπε περισσότερο στὴν ἠθικὴ συμπαράσταση τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν. Συγκεκριμένα βοηθήθηκαν τρεῖς οἰκογένειες, Ἰωαννίνων μία τῶν Ἀθηνῶν λόγω σεισμοῦ καὶ μία τοῦ χωριοῦ μὲ συνολικὸ ποσὸ 26.000 δραχμές.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ:

Στὴ θητεία μας ἀποφασίστηκε καὶ ἐπανεκδόθηκε τὸ περιοδικὸ Καθρέπτης. Ἦδη διανύεται τὸ δεῦτερο ἔτος ἐκδόσεώς του καὶ ἔχουν σταλεῖ 250 τεύχη σὲ κάθε ἐκδοση, δηλαδὴ σὲ ὅλους τοὺς Ἀμπελοχωρίτες σὲ ὁποιαδήποτε γωνιὰ τῆς γῆς καὶ ἂν βρίσκονται.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ:

Πραγματοποιήθηκαν 5 συνεστιάσεις (βασιλόπιτα - Ἀποκριές), 4 ἐκδρομὲς στὸ ἐσωτερικὸ καὶ 2 στὸ ἐξωτερικὸ. Ἔλαβαν μέρος στὶς ἐκδηλώσεις αὐτὲς 1.331 ἄτομα. Γιορτάστηκε τὸ ἔτος τοῦ παιδιοῦ στὸ χωριό μας καὶ διανεμήθηκαν δῶρα στὰ παιδιά τοῦ χωριοῦ μας.

Τέλος δόθηκαν μὲ πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου μας, μίᾶ θεατρικὴ παράσταση τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Θεάτρου στὸ χωριό μας καὶ δύο παραστάσεις τοῦ Θεσσαλικοῦ Θεάτρου στὸ Παλλάδιο. Ὅπως ἀντιλαμβάνεστε οἱ ἐκδηλώσεις αὐτὲς ἦταν μεγάλης πολιτιστικῆς σημασίας καὶ προβολῆς τοῦ Συλλόγου, στὴν πόλη μας.

ΤΟΜΕΑΣ ΑΜΙΛΛΑΣ - ΠΡΟΟΔΟΥ ΜΑΘΗΤΩΝ:

Βραβεύτηκαν γιὰ τίς ἐπιτυχίες των, μέσα στὴ διετία:	
24 μαθητὲς γιὰ τὰ Λύκεια	78.000
3 μαθητὲς γιὰ τὰ ΚΑΤΕΕ	15.000
5 μαθητὲς γιὰ τὰ Παν)μια	40.000
Σύνολο χρημάτων	133.000 δρχ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΟΜΕΑ:

Σήμερα ὁ Σύλλογος ἔχει 244 μέλη ἐκ τῶν ὁποίων 206 εἶναι ταμειακῶς ἐντάξει.

Τὸ ταμεῖο τοῦ Συλλόγου ἔχει ὡς ἐξῆς:

α. — Βιβλιᾶριο Τράπεζα Πίστεως	75.139 δρχ.
β. — Βιβλιᾶριο Τράπεζα Ἐθνικῆς	20.000 δρχ.
γ. — Μετρητὰ	27.651 δρχ.
Σύνολο	122.790 δρχ...

Τὰ οικονομικά τοῦ Συλλόγου γιά τὸ ἀπερχόμενο Δ.Σ. εἶναι ἀρι-
στα, ἂν ληφθεῖ ὑπόψη ὅτι ἐγινε ἡ διάνοιξη τοῦ δρόμου Πολιτσᾶς καί
οἱ ὑποχρεώσεις πρὸς τρίτους εἶναι μηδέν.

Ἐπίσης ἐγιναν τὰ ἐξῆς ἐγγραφα πρὸς τὶς Δημόσιες Ὑπηρεσίες:

- α. — Πρὸς τὸν Νομάρχη Ἰωαννίνων γιά τὴν ἐπισκευή τοῦ ὑδραγωγεί-
ου τοῦ χωριοῦ μας.
- β. — Πρὸς τὴ Δ)νη Γεωργίας Νομαρχίας Ἰωαννίνων γιά τὴν ἐγκρι-
ση πιστώσεως ἀδρεύσεως 500 στρεμμάτων τοῦ χωριοῦ μας.
- γ. — Πρὸς τὴν VIII)μερραρχία γιά τὴν προμήθεια τῶν στολῶν τοῦ χο-
ρευτικοῦ Ὅμιλου (φουστανέλλα καί τσαρούχι).

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ:

Μιά γραφομηχανή

Μιά τηλεόραση

Μιά μηχανή λήψεως καί προβολῆς

Μιά θερμάστρα πετρελαίου στὸ Κοιν. Γραφεῖο.

Μιά θερμάστρα πετρελαίου στὸ τηλεφωνεῖο.

Μιά μεταλλικὴ ἀρχειοθήκη

Ἕνας μετασχηματιστής μὲ δύο μεγάφωνα στὸ τηλεφωνεῖο.

Τελειώνοντας τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, αἰσθάνεται τὴν ὑπο-
χρέωση νὰ εὐχαριστήσῃ:

1. — Ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, πού μὲ τὴ συμμετοχὴ τους συμπα-
ραστάθηκαν σὲ ὅλους τοὺς τομείς δράσης τοῦ Συλλόγου.

2. — Τοὺς Κώστα Νότη καί Κώστα Πραμαντιώτη, πού διέθεσαν, ἓνα
μέρος τοῦ γραφείου των, γιά τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν ἀναγκῶν τοῦ Συλ-
λόγου.

3. — Τοὺς Χρῆστο Ἀλεξίου, Χαρίλαο Τόλη, Γιάννη Παπαϊωάννου καί
Λευτέρη Καλογιάννη, γιά τὴ σημαντικὴ βοήθεια πού προσέφεραν στὴ
διάνοιξη τοῦ δρόμου Πολιτσᾶς.

Μετὰ τὴ λογοδοσία τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου καί ἀφοῦ ἐγι-
ναν διάφορες ἐρωτήσεις ἐνημερωτικοῦ περιεχομένου, πάνω στὰ πε-
πραγμένα τῆς dietίας, ἀκολούθησε συζήτηση ἐπὶ τοῦ δεύτερου θέμα-
τος τῆς ἡμερήσιας διάταξης.

Ἡ ὅλη συζήτηση περιστράφηκε σὲ δύο ἐνδιαφέροντα θέματα,
ἥτοι στὴ διάνοιξη τοῦ ὑπόλοιπου τμήματος τοῦ δρόμου Ἀμπελοχώρι
Φορτώσι καί στὸ περιοδικὸ «Καθρέπτης».

Ἡ σωστὴ χάραξη τοῦ δρόμου καί ἡ καλύτερη διάθεση καί ἀξιο-
ποίηση τῶν 500.000 δραχμῶν πού ἔχουν ἐγκριθεῖ ἀπὸ τὸ πρόγραμμα
γιά τὴ διάνοιξη τοῦ τμήματος Πολιτσᾶς- Φανερωμένης, ἦταν τὸ συμ-
πέρασμα τῶν συζητήσεων τῶν μελῶν τῆς Γενικῆς Συνέλευσης.

Ἡ βελτίωση τῆς ποιότητας τῆς ὕλης τοῦ περιοδικοῦ καὶ ἡ ἀνανέωση τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τὴν παρούσα Γ. Σ., ἦταν τὸ δεύτερο θέμα τῆς συζητήσεως.

Ἐπὶ αὐτοῦ ἡ Γενικὴ Συνέλευση πρότεινε νὰ παραμείνει ἡ σημερινὴ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ παράλληλα δέχτηκε τὴ διεύρυνση αὐτῆς μὲ νέα πρόσωπα - μέλη τοῦ Συλλόγου, πού ἐκδήλωσαν τὴν ἐπιθυμία τους νὰ βοηθήσουν τὸ ἔργο τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἔτσι ἡ Συντακτικὴ ἐπιτροπὴ γιὰ τὴ νέα διετία, θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἑξῆς μέλη:

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Κώστα Ε. Σιώτο
2. Κώστα Δ. Ἀναστασίου
3. Βασίλη Δ. Παπαδημητρίου
4. Ἀντώνη Δ. Ἀντωνίου
5. Γιαννούλα Κ. Νότη

Τὸ τρίτο θέμα τῆς ἡμερήσιας διάταξης ἦταν ἀρχαιρεσίαις γιὰ τὴν ἀνάδειξη μελῶν Δ.Σ. καὶ Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀπὸ τὰ μέλη πού ἐνδιαφέρονταν γιὰ τὴ Διοίκηση τοῦ Συλλόγου ὑποβλήθηκαν οἱ ὑποψηφιότητες γιὰ τὸ Δ.Σ. καὶ τὴν Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ.

Γιὰ τὸ Δ. Σ.

- 1) ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΥ
- 2) ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΤΣΟΥΡΑΣ
- 3) ΚΩΝ)ΝΟΣ ΝΟΤΗΣ
- 4) ΔΗΜΟΣ Κ. ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ
- 5) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
- 6) ΚΩΝ)ΝΟΣ ΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
- 7) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΟΥ
- 8) ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΑΣ
- 9) ΚΩΝ)ΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ

Ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω ἐκλέγονται οἱ πέντε (5) πρῶτοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι γραμμένοι σύμφωνα μὲ τοὺς σταυροὺς προτιμήσεως πού πῆρε ὁ καθένας.

Γιὰ τὴν Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

- 1) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ
- 2) ΧΡΗΣΤΟΣ Ε. ΣΙΩΤΟΣ
- 3) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ

Ἐκλέγονται καὶ οἱ τρεῖς (3)

